

Εκοιμήθη ο “Πατριάρχης Κιέβου” Φιλάρετος

/ [Επικαιρότητα](#)

Εκοιμήθη σε ηλικία 98 ετών ο “Πατριάρχης Κιέβου” Φιλάρετος (Ντενισένκο). Την αναγγελία της εκδημίας του αναφέρει σε ανάρτησή του ο Μητροπολίτης Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ.κ. Επιφάνιος.

“Σήμερα υπάρχει μια βαθιά θλίψη στην καρδιά μου, όπως και στις καρδιές πολλών Ουκρανών, γιατί τώρα τελείωσε η επίγεια διαδρομή του Αγίου Πατριάρχη Φιλαρέτου”, γράφει.

“Θα θυμόμαστε πάντα τις οδηγίες του Πατριάρχη Φιλαρέτου για τη σημασία της διατήρησης της ενότητας της Ουκρανικής Εκκλησίας γύρω από τον Θρόνο του Κιέβου”, αναφέρει και εύχεται ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του.

Η Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, από την οποία αποχώρησε το 2019, τον αποκαλεί επίτιμο Πατριάρχη, ενώ το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον αναγνωρίζει ως Μητροπολίτη πρώην Κιέβου.

Ο κατά κόσμον Μιχαίλο Αντόνοβιτς Ντενισένκο γεννήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 1929 στο χωριό Μπλαγκοντάτνογε της Επαρχίας Αμβροσιέβο του Νομού Ντονέτσκ της Σ.Σ.Δ. της Ουκρανίας.

Την Πρωτοχρονιά του 1950 εκάρη μοναχός στη Λαύρα Τρόιτσε-Σέργκιεβα και στις 15 Ιανουαρίου του ίδιου έτους χειροτονήθηκε διάκονος από τον Πατριάρχη Ρωσίας Αλέξιο Α΄. Στις 18 Ιουνίου 1951 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Το 1952 αποφοίτησε από τη Θεολογική Ακαδημία Μόσχας. Διετέλεσε διευθυντής του Θεολογικού Σεμιναρίου Σαρατώβου και του Θεολογικού Σεμιναρίου Κιέβου (1958-1960). Στις 12 Ιουλίου 1958 έλαβε το οφίκιο του αρχιμανδρίτη.

Στις 4 Φεβρουαρίου 1962 χειροτονήθηκε επίσκοπος Λούγκας, βικάριος της Επισκοπής Λένινγκραδ και Λαδόγκας, ενώ ταυτόχρονα ανέλαβε και τοποτηρητής της Επισκοπής Ρίγας. Στις 16 Ιουνίου απαλλάχθηκε από τα καθήκοντα του βικαρίου της Επισκοπής Λένινγκραδ και ανέλαβε τοποτηρητής της Εξαρχίας Κεντρίας Ευρώπης μέχρι τις 10 Οκτωβρίου του ίδιου έτους. Στις 16 Νοεμβρίου εξελέγη επίσκοπος Βιέννης και Αυστρίας. Στις 22 Δεκεμβρίου 1964 τοποθετήθηκε επίσκοπος Δημητρώβου, βικάριος της Πατριρχικής Επαρχίας Μόσχας και διευθυντής της Θεολογικής Ακαδημίας της πόλης. Στις 14 Μαΐου 1966 προήχθη σε αρχιεπίσκοπο και εξελέγη αυθημερόν αρχιεπίσκοπος Κιέβου και Γαλικίας. Στις 25 Φεβρουαρίου 1968 προήχθη σε μητροπολίτη. Σύμφωνα με απόφαση της Αρχιερατικής Συνόδου του 1990 ο τίτλος του Μητροπολίτη Κιέβου και Γαλικίας μεταβλήθηκε σε Κιέβου και πάσης Ουκρανίας.

Στις 27 Μαΐου 1992, ο Φιλάρετος, υπέβαλε την παραίτησή του από την θέση του μητροπολίτη Κιέβου, ενώ η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Ρωσίας τον καθαίρεσε από το αξίωμα στις 11 Ιουνίου. Δύο εβδομάδες αργότερα, στις 25 Ιουνίου, ο Φιλάρετος, μαζί με μερίδα αρχιερέων και ιερέων που τον ακολούθησαν, ίδρυσε το λεγόμενο «Πατριαρχείο Κιέβου», και ακολούθησε αυτόνομη πορεία από την Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, η οποία τον αφόρισε το 1997, ενέργεια που δεν αναγνωρίστηκε από τη σύνοδο της UOC-KP, αλλά αναγνωρίστηκε από σύσσωμη την Ορθόδοξη Εκκλησία, συμπεριλαμβανομένης της Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με επιστολή που απέστειλε στον Πατριάρχη Μόσχας Αλέξιο Β' τον Ιούλιο του 1992, αποδέχτηκε την καθαίρεση του Φιλάρετου και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος αναγνώρισε τον αναθεματισμό του με επιστολή του προς τον Πατριάρχη Αλέξιο Β' τον Απρίλιο του 1997.

Στις 11 Οκτωβρίου 2018, το Οικουμενικό Πατριαρχείο αποφάσισε να επανεντάξει τους κληρικούς και πιστούς της UOC-KP στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Με απόφασή της, η Ι.Σ. του Οικουμενικού Πατριαρχείου αποκατέστησε τον Φιλάρετο ως επίσκοπο, αναγνωρίζοντάς τον με τον τίτλο πρώην Μητροπολίτης Κιέβου, μη αποδεχόμενη το αξίωμα του Πατριάρχη, ενώ για την Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία εξακολουθεί να ισχύει η απόφαση καθαίρεσης και αφορισμού του. Παράλληλα, αποφασίστηκε να χορηγηθεί αυτοκεφαλία σε μια ενοποιημένη εκκλησία στην Ουκρανία.

Στις 15 Δεκεμβρίου 2018, η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία (Πατριαρχείο Κιέβου) ενώθηκε με την αυτοαποκαλούμενη Ουκρανική Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία και δύο μέλη της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας (Πατριαρχείο Μόσχας) σχηματίζοντας την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας. Ως εκ τούτου, η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία (Πατριαρχείο Κιέβου) διέκοψε την λειτουργία της.

Στις 25 Ιουνίου 2019 ο Φιλάρετος και ένας μικρός αριθμός ακολούθων του, αποχώρησαν από την αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας (OCU) επαναφέροντας την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία (Πατριαρχείο Κιέβου) (UOC-KP), στην οποία προσχώρησαν και δύο Έλληνες Ορθόδοξοι Παλαιοημερολογίτες.

